

*Король А. А., студентка гр. ТМ-61
Науковий керівник – Дробиш Л. В., к. е. н., доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»*

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Лікувально-оздоровчий туризм – це спеціалізований вид туризму, головною метою якого є лікування, відпочинок, оздоровлення-реабілітація після захворювань та їх профілактика. Реалізацію мети лікувально-оздоровчого туризму забезпечують природно-рекреаційні ресурси, розвинута інфраструктура та кваліфікований персонал. На території України наявні всі види ресурсів (бальнеологічні, грязьові, кліматичні), які необхідні для функціонування закладів із надання санаторно-курортних та оздоровчих послуг.

Львівська область є частиною Карпатського рекреаційно-туристичного району розташованого на заході України. Вона одна з лідерів серед областей в Україні за показниками природно-рекреаційних ресурсів. До головних бальнеологічних курортів області належать: «Трускавець», «Східниця» і «Моршин».

Так, на території Трускавця розташовано 35 лікувально-оздоровчих закладів, зокрема «Ріксос Прикарпаття», «Шахтар», «Весна», «Молдова», «Дніпро-Бескид», «Женева», «Перлина Прикарпаття», «Трускавець СБУ», «Карпати», «Кристал», «Кришталевий Палац», «Аркада», «Либідь», «Південний», «Шале Грааль», «Віктор», «Арніка», «Еліт Дніпро» [1].

На території бальнеологічного курорту «Східниця» знаходиться 38 джерел і 17 свердловин мінеральної води «Нафтуса», для розміщення рекреантів функціонує 16 об'єктів, а саме: три санаторії («Стожари», «Східницькі Карпати», «Едельвейс»), сім оздоровчих центрів («Вілла Ігнат'єва», «Вілла у Лікаря», «Діанна», «Діанна-Геліос», «Зелений бір», «Сідус») та шість комплексів відпочинку («Вікторія», «Верховина», «Едем», «Під лісом», «Синевір», «Цитадель»).

У 1880 р. статус бальнеологічного отримав курорт «Моршин», де при лікуванні хворих використовувались кліматичні умови, свіже повітря і лікувальні властивості мінеральних вод Моршина. Нині на території санаторно-курортного комплексу «Моршинкурорт» функціонують санаторно-курортні заклади: «Дністер», «Лаванда», «Перлина Прикарпаття», «Світанок», «Черемош». Щорічно ці заклади приймають до трьох тисяч відпочивальників.

У 2017 р. спеціалізовані заклади розміщування в Львівській області відвідали 116 459 осіб, з них 17 746 іноземців [2].

Хоча лікувально-оздоровчий туризм є одним з пріоритетних напрямків туризму Львівщини існують чинники, які стримують його розвиток і ефективне використання туристично-рекреаційних ресурсів області.

Так, серед головних проблем розвитку лікувально-оздоровчого туризму слід виокремити такі:

- слабка матеріальна база окремих об'єктів лікувально-оздоровчої інфраструктури;
- значна частина оздоровчих закладів не відповідає міжнародним стандартам;
- низький рівень менеджменту та зношеність основних засобів;
- низький рівень інвестиційної привабливості через невисоку окупність капіталовкладень;
- недостатня кількість кваліфікованих працівників та низький рівень матеріальної мотивації праці;
- рівень надання послуг не відповідає світовим стандартам;
- не ефективна система просування лікувально-оздоровчих продуктів на ринок;
- недосконалість нормативно-правової бази;
- недостатність підтримки суб'єктів підприємництва лікувально-оздоровчої індустрії з боку держави.

З огляду цього завданням політики держави у сфері лікувально-оздоровчого туризму має бути забезпечення комплексного і збалансованого розвитку цієї сфери з урахуванням її специфіки.

Для цього держава може застосовувати важелі як прямого, так і непрямого впливу. На нашу думку, державне регулювання розвитку лікувально-оздоровчого туризму повинно здійснюватися на основі законодавства, національної політики та індикативного планування лікувально-оздоровчого туризму. При цьому пріоритетними напрямками державної політики розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Україні, зокрема і Львівській області, мають стати:

- коригування національної системи сертифікації курортно-оздоровчих послуг та категоризації санаторіїв як засобів розміщення з урахуванням процесів інтеграції України в міжнародний туристичний ринок;
- удосконалення системи лікувально-оздоровчого сервісу новими програмами під конкретну матеріально-технічну базу;
- розвиток співпраці з іншими країнами і міжнародними лікувально-оздоровчими організаціями;
- залучення інвестицій (національних та іноземних) у розвиток індустрії лікувально-оздоровчого туризму та створення нових робочих місць.

Список використаних інформаційних джерел

1. Вачевський М. В. Розвиток рекреаційної сфери в Карпатському регіоні / М. В. Вачевський, О. М. Свінцов, В. Ф. Кузнцов // Український бальнеологічний журнал. – 2014. – № 1. – С. 99–104.
2. Спеціалізовані засоби розмішування в Львівській області у 2017 році: статистичний збірник [Електронний ресурс]. – URL: http://database.ukrcensus.gov.ua/statbank_lviv/Database/21TYRUZMG_OTELI/databasetree_no_uk.asp (дата звернення: 16.12.2020). – Назва з екрана.